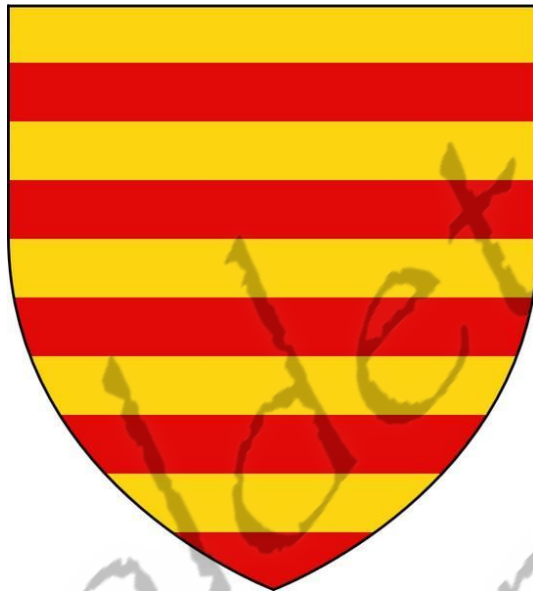

Arnold van Rummen: eerste kwart van de 14e eeuw - vóór 5 mei 1373

Arnold van Rummen was een zoon van Willem van Oreya en Rummen en van Johanna van Loon, een dochter van Arnold V van Loon. Hij was zoals Diederik van Heinsberg een neef in de vrouwelijke lijn van Lodewijk IV. Op 25 januari 1362 volgde hij zijn achterneef Godfried van Dalenbroek op als graaf van Loon van wie hij de rechten gekocht had. Hij hoopte de strijd om het graafschap tot een goed einde te brengen.

Wapenschild graafschap Loon

In 1364 huwde hij met Isabella (Elisabeth) van Vlaanderen, een natuurlijke dochter van de graaf van Vlaanderen, Lodewijk van Nevers.

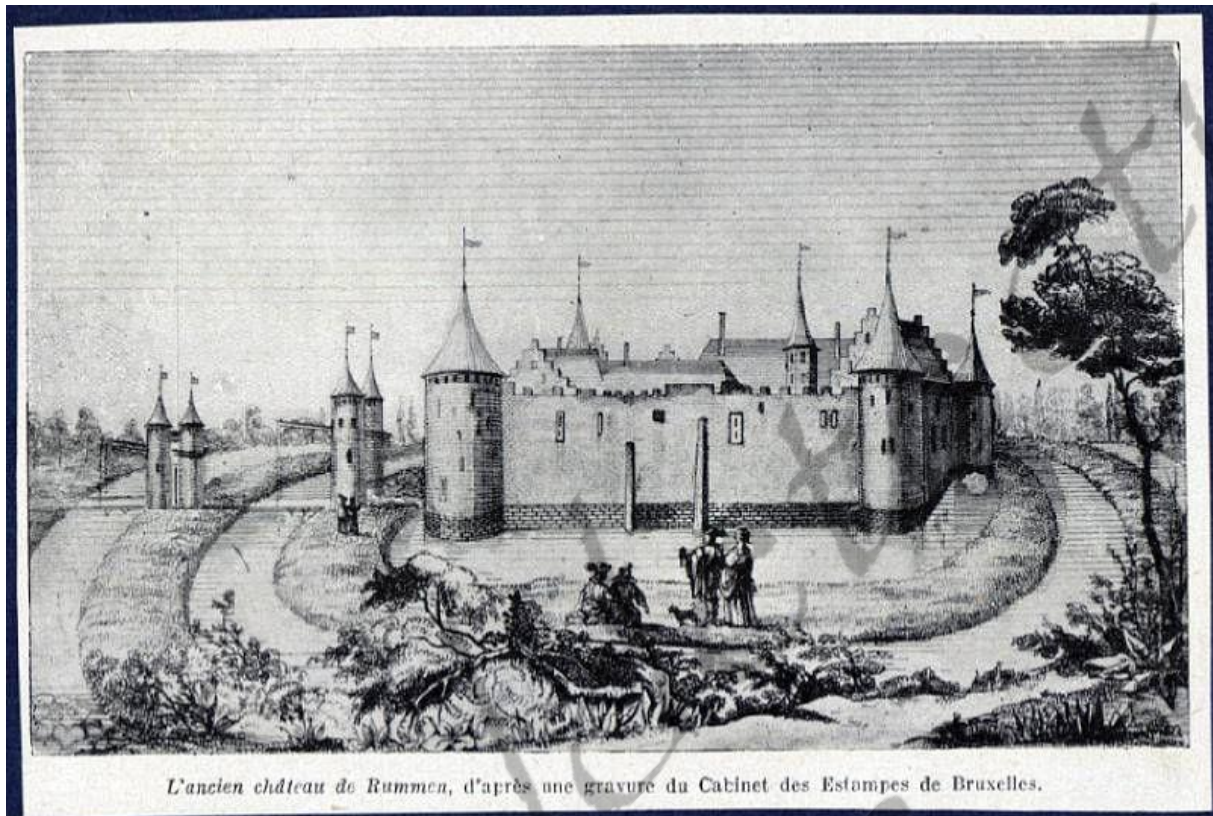
Als raadsheer van Brabant hoopte hij daarom in zijn strijd op steun van de hertog van Brabant en de graaf van Vlaanderen. Hij kreeg uiteindelijk het gelijk aan zijn kant van het keizerlijk hof, maar de prins-bisschop van Luik legde zich daarbij niet neer.

Zegel van Arnold van Rummen

In 1365 belegerden de Luikse militie Arnolds burcht in Rummen, dat volledig vernield werd. Op 21 september 1366 deed hij afstand van het graafschap Loon. Hij kreeg een geldelijke vergoeding Jan

van Arkel, prins-bisschop van Luik. Het graafschap Loon werd toen definitief ingelijfd bij het prinsbisdom Luik en hield op te bestaan.

L'ancien château de Rummen, d'après une gravure du Cabinet des Estampes de Bruxelles.

Kasteel Arnold van Rummen: De bouw ervan nam 9 jaar in beslag. Op 9/8/1365 sloegen de Luikse milities hun tenten op voor de muren van Arnolds burcht. De verdedigers maakten gebruik van kleine donderbussen (kanonnen). De belegering zou uiteindelijk 9 weken duren en uitmonden in de inname van de burcht te Rummen. De burcht werd volledig vernield en mocht niet heropgebouwd worden; Arnold van Rummen zag – mits een forse vergoeding – af van het graafschap Loon dat opgeslorpt werd door het prinsbisdom Luik.